

[Holger Eriksen.]

og navnlig paa deres Antal af virkelig store Indtægter, men ikke desto mindre viser Tallene tydeligt, at vi i Danmark rammer de smaa Indtægter haardere end de nævnte Lande, og at vi til Gengæld lader de store Indtægter slippe betydeligt billigere. Derfor er der ogsaa god Grund til at vente paa Skattereformen.

En Forudsætning for, at man kan komme til at beskatte de store Indtægter i samme Udstrækning som i Sverige og England, er dog, at den specielle danske Opfindelse, Retten til at fradrage tidligere Aars Skat, bortfalder helt eller delvis. Det var foreslaaet af den højtærede Finansminister, men det maatte ofres paa Enighedens Alter. Jeg haaber dog, at Forstaaelsen af, at man ikke vedblivende kan give de store Skatteydere en saadan Særstilling her i Landet, maa vokse, saaledes at det lykkes at samle et Flertal derfor, naar Skattekommissionens Betænkning kommer.

I denne Forbindelse udtaler jeg min Glæde over det Tilsagn, som den højtærede Finansminister baade her og i det andet høje Ting har givet om at ville fremskynde Skattekommissionens Arbejde mest muligt, saaledes at man maa regne med, at den foreligger til Efteraaret.

Desværre har de Problemer, som Forslagene om forøget Grundstigningsskyld og Byplaner omfatter, vist sig saa komplicerede, at Udvalgene ikke har kunnet fuldende deres Arbejde. Det betyder dog ikke, at Grundspekulanterne kan trække Vejret lettere. Den Tid maa være forbi, hvor der kan tjenes store Penge blot ved at ligge og spekulere med Jord, Fortjenester, som til sidst altid maa udredes af Lejerne. Behandlingen her i Tinget var tydeligt Udtryk for, at et Flertal ønsker denne Spekulation standset, og derfor kan man fastslaa, at Øksen bogstavelig talt ligger ved Træets Rod. Den, der i Dag køber Grunde i Spekulationsejemed, eller den, som, uden at det er strengt nødvendigt, køber Grund til Anvendelse uden at afvente den Bestemmelse, der faktisk lægger Grundværdistigningsafgiften over paa Sælgeren, maa tage Skade for Hjæmæld. Der er ingen, der bør være i Tvivl om, hvad der vil ske paa dette Omraade, naar Rigsdagen træder sammen til Efteraaret.

Hvad der i særlig Grad har markeret Forskellen paa den tidligere og den nu siddende Regering, er den Ændring, som er sket vedrørende Danmarks Økonomi. Tager man f. Eks. Handelsbalancen, viser det sig, at vi de første 3 Maaneder af Aaret 1947 havde et Importoverskud paa 137 Mill. Kr.,

men i de første 3 Maaneder af 1948 har der været et Eksportoverskud paa 10 Mill. Kr. Hvis det nu var sket ved en brutal Nedsænkning af Importen, var der vel ikke noget særligt imponerende deri. Men det viser sig, at Importen er steget fra 391 Mill. Kr. til 688 Mill. Kr. Undersøger man yderligere, hvorledes Importen er fordelt, viser det sig, at den er steget stærkt for Gruppen Raa-varer og er steget mindre for Gruppen lidet forarbejdede Varer, medens den derimod er faldet betydeligt for Gruppen Færdigvarer. Nu kan man naturligvis ikke helt holde den sidste Varegruppe ude, men saa længe vort Lands Økonomi er saa anstrengt, som Tilfældet er, maa det være Regeringens Bestræbelse, saaledes som disse Tal er Udtryk for, først og fremmest at sørge for at faa Varer ind i Landet, der giver Beskæftigelse og derved bidrager til at forbedre vor Økonomi. Naturligvis vil Udlandets Interesser gaa i modsat Retning. Det er der ikke noget at sige til, men det er beklageligt, naar danske Importørkredse ud fra rent egoistiske Synspunkter i en saadan Sag stiller sig paa Udlandets Side.

Det er for øvrigt ikke blot vor Handelsbalance, der har bedret sig, men ogsaa vor almindelige finansielle Status over for Udlandet. Ved Slutningen af 1947 var vor Nettogæld til Udlandet 667 Mill. Kr., medens den den 5. Maj i Aar var 467 Mill. Kr. Naar man tænker paa den stadigt voksende Valutapukkel, som den forrige Regering slæbte omkring med, og naar man endvidere tager i Betragtning den daarlige Høst i Fjor, der paa samme Tid har svækket vore Eksportmuligheder og forøget vort Importbehov, synes jeg, man kan fastslaa, at det er en enestaaende Forandring til det bedre, der her er sket.

Naturligvis er det ikke saaledes, at det alene er Regeringen, som har Æren for denne Ændring, selv om der er god Grund til at takke for dens beslutsomme Ledelse af Handelsforhandlingerne. Det er naturligvis heller ikke Prisudviklingen alene, der har fremkaldt Resultatet; det skyldes ogsaa den Omstændighed, at man har holdt igen over for Ønsker om Import af Varer, som det er rart at faa ind, men som vi i Øjeblikket ikke har Raad til at flutte os med, og at man — jeg kan godt sige brutalt — har tvunget Befolkningen til at spise Margarine i Stedet for Smør, hvorved der vel heller ikke er sket nogen større Ulykke. Denne Fremgangsmaade falder nøje sammen med de Udtalelser, der fra socialdemokratisk Side blev fremsat under Valgkampen. Vi lovede ikke Guld og grønne